

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΗΣ Α.Θ.ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
κ.κ. Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Υ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΙΝ ΑΥΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΔΡΑΝ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ
(23 Σεπτεμβρίου 2014)

Ἐρώτατε Μητροπολίτα Σερρών καὶ Νιγρίτης κύριε Θεολόγε,
ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς
Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἐρώτατε Μητροπολίτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε
Παντελεῆμον, Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἐρώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

κύριε Περιφερειάρχα,

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἐπισκεπτόμενοι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὴν πολυῦμνητον,
εὐδαίμονα καὶ εὐανδρον Θράκην, ὡς χαρακτηρίζει αὐτὴν ὁ ἱστορικὸς
Εὐνάπιος, καὶ περιερχόμενοι τὰς πόλεις καὶ τὰς κώμας αὐτῆς
εὐλογοῦντες τὰ ἔργα τῶν εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν κατοίκων τῆς,
ἔχομεν τὴν ἰδιαιτέραν χαρὰν νὰ εὐρισκώμεθα σήμερον, κατόπιν
εὐγενοῦς προσκλήσεως τῆς ὑμετέρας φίλης Ἐξοχότητος εἰς τὸ
διοικητικὸν κέντρον αὐτῆς, τοὔτέστιν εἰς τὴν Περιφέρειαν
Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, διὰ νὰ μεταφέρωμεν καὶ πρὸς
ἐσᾶς καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας σας τὴν ἀγάπην
καὶ τὴν στοργὴν τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῆς Ἐκκλησίας,
τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, καὶ διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς
ὀλοκαρδίους εὐχαριστίας τῆς ἡμετέρας Μετριότητος διὰ τὰ
πολυτρόπως ἐκδηλωθέντα κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς αἰσθήματα
σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Πατριάρχου σας,
ἀντανακλῶντα τὴν τιμὴν καὶ τὸν σεβασμὸν σας πρὸς τὴν Μητέρα
Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Προερχόμενοι, ἄλλωστε, ἐκ τῆς παλαιφάτου καὶ ἱερᾶς καθέδρας τοῦ πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῆς πόλεως τοῦ Κωνσταντίνου, τῆς θεία ἐπινεύσει ἰδρυθείσης εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον τῆς Θράκης καὶ ἀποτελούσης κόσμημα καὶ κλέος αὐτῆς, αἰσθανόμεθα ὅτι εὐρισκόμεθα εἰς τόπον οἰκεῖον καὶ ἀγαπητόν. Καὶ τὴν αἴσθησιν ταύτην ἐπιτείνει ἡ θερμὴ καὶ ἐγκάρδιος ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἐτύχομεν ὑπὸ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ εὐλογημένου λαοῦ τῆς Θράκης, τέκνων προσφιλῶν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, διότι ἡ Θράκη καὶ ὁ εὐσεβὴς αὐτῆς λαὸς ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν «σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως, συνδεομένης μετ' αὐτῶν μὲ ἀρρήκτους δεσμούς, ἐνισχυθέντας ἔτι πλέον διὰ τῶν ἐγκατασταθέντων εἰς αὐτὴν πρὸ ἐνενήκοντα ἐτῶν προσφύγων ἐκ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας ἀδελφῶν μας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν λοιπὸν διὰ τὴν σημερινὴν θερμὴν ὑποδοχὴν, τὰς τιμητικὰς ἐκδηλώσεις καὶ τοὺς πρόφρονας λόγους σας καὶ σᾶς ἀνταποδίδομεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Σᾶς συγχαίρομεν δὲ διότι ἔχετε τὸ προνόμιον νὰ προῖστασθε ἑνὸς λαοῦ μὲ μακρὰν ἱστορίαν καὶ παράδοσιν καὶ νὰ διοικῆτε ἓνα τόπον ὁ ὁποῖος ἐπροικίσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μὲ ἄπειρον φυσικὸν κάλλος συγχρόνως δὲ καὶ πλουσιωτάτην χλωρίδα καὶ πανίδα.

Ὁ ἄριστος συνδυασμὸς τῶν αὐστηρῶν ὄρεινῶν ὄγκων τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Παγγαίου μετὰ τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης καὶ αὐτῶν τῶν πολυφύερνων ποταμῶν, αἱ ἐκβολαὶ τῶν ὁποίων δημιουργοῦν θαυμαστοὺς ὑδροβιοτόπους ὅπου εὐρίσκουν καταφύγιον καὶ προστασίαν πλῆθος πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ ζώων μικρῶν μετὰ μεγάλων, κατὰ τὸν Ψαλμῶδὸν Δαυΐδ (Ψαλμ. 103), ἰλαρυνόντων τὰ πρόσωπα καὶ εὐφραίνόντων τὴν καρδίαν τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὰ διὰ τῆς ποικιλίας των καὶ τῶν ὑπερόχων χρωμάτων των, καθιστοῦν τὴν Θράκην καὶ τὴν ὁμορον αὐτῆς Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν πόλον ἔλξεως διὰ πολλοὺς ἀνθρώπους ὄχι μόνον σήμερον ἀλλὰ παλαιόθεν. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἔσπευσαν ἐνταῦθα ἀναζητοῦντες γῆν πρὸς ἴδρυσιν νέων πόλεων, ὡς οἱ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὀρμώμενοι Ἴωνες, οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Μεγαρεῖς, οἱ Σάμιοι καὶ οἱ Πάριοι. Ἄλλοι δέ, ὡς ὁ ὄσιος Θεοφάνης, ἐπίσκοπος Περιθωρίου ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος,

ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ὁ Παλαμᾶς, ἀνεζήτησαν ἐν αὐτῇ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἐν προσευχῇ μόνωσιν εἰς τὸ περιφημον Παπίκιον ὄρος, καὶ ἀνίδρυσαν πλῆθος μονῶν καὶ ἱερῶν οἴκων, τινὲς τῶν ὁποίων διατηροῦνται ἕως τῆς σήμερον καὶ ἀποτελοῦν θησαυρὸν πολύτιμον διὰ τὴν περιφέρειαν ταύτην. Ἄλλοι πάλιν, ἐποφθαλμιοῦντες τὸν φυσικὸν πλοῦτον τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ ὑπεδάφους τῆς, τὴν ὠραιότητα τοῦ τόπου ἢ τὴν προσφερομένην ὑπ' αὐτῆς διέξοδον εἰς τὴν θάλασσαν, ἦλθαν ἐδῶ ὡς ἐπιδρομεῖς καὶ κατακτηταὶ καὶ ἐλεηλάτησαν θησαυροὺς καὶ κατέστρεψαν ἱεροὺς ναοὺς καὶ μονὰς ἀπομακρύναντες βιαίως τὰ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ αἰῶνας διαφυλασσόμενα ἱερὰ κειμήλια καὶ πολιτιστικὰ ἀγαθὰ, ἐπιχειρήσαντες νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν μορφήν τοῦ τόπου τούτου.

Ὁ εὐγενὴς ὁμως λαὸς τῆς Θράκης καὶ τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς ἀντιμετώπισε μὲ γενναιότητα καὶ ὑπομονὴν τὰς ἱστορικὰς περιπετείας καὶ διὰ τῆς φιλοπροόδου καὶ εἰρηνικῆς αὐτοῦ διαθέσεως ἐπέτυχε νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ, ἀποτελῶν σήμερον πρότυπον εἰρηνικῆς συμβιώσεως καὶ ἀγαστῆς συνεργασίας τῶν πολιτῶν ἀνεξαρτήτως θρησκευματος ἢ γλώσσης, μὲ σεβασμὸν πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὴν πολιτιστικὴν κληρονομίαν καὶ τὸ φυσικὸν περιβάλλον.

Εἰς τὴν πρόοδον αὐτὴν σημαίνοντα ρόλον ἔχει ἡ Αὐτοδιοίκησις εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς βαθμίδας μέχρι τῆς ἀνωτάτης, τὴν διοίκησιν τῆς ὁποίας σεῖς πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων ἀνελάβετε. Διὰ τοῦτο καὶ δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας τῆς σημερινῆς μας ἐπισκέψεως πλησίον σας νὰ εὐχηθῶμεν ἀπὸ καρδίας ἐπιτυχίαν εἰς τὸ πολυεύθυνον ἔργον σας ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν λίαν ἀγαπητῶν μας κατοίκων τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μεταφέρετε τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Πατριάρχου.

Εἴμεθα δὲ ἀπολύτως πεπεισμένοι ὅτι σεῖς γνωρίζοντες καλῶς τὰς ἰδιαιτερότητας τοῦ εὐλογημένου τούτου τόπου θὰ ἐργασθῆτε ἀόκνως διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἱστορίας, τοῦ πολιτιστικοῦ καὶ φυσικοῦ αὐτοῦ πλούτου καὶ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν ἀνθρώπων, μὲ σεβασμὸν καὶ ἐνδιαφέρον πάντοτε πρὸς τὸ περιβάλλον καὶ τὴν ἰδιοπροσωπίαν τῶν κατοίκων, ὥστε νὰ συνεχίσῃ ἡ Θράκη νὰ ἀποτελῇ πόλον ἔλξεως καὶ ὄχι πεδῖον ἀντιπαραθέσεων, ὡς ἐνίστε

συνέβη κατὰ τὸ παρελθόν, πόλον ἔλξεως τόσον διὰ τοὺς πολίτας αὐτῆς ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἐπισκέπτας της.

Κατακλείοντες ἐπιδαφιλεύομεν εἰς ἅπαντας τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ τὴν Πατριαρχικὴν μας εὐλογίαν καὶ εὐχόμεθα ὀλοκαρδίως νὰ ἔχετε πάντοτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ πλούσιον Αὐτοῦ ἔλεος εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὰ ἔργα σας.